

Η αληθινή ιστορία της ζωής μας Our true life story

Christian Science Journal, Τόμος 127, Αριθμός τεύχους 4

Curt Wahlberg

Η ανθρώπινη ζωή συνεχώς αλλάζει. Οι αντιλήψεις μας, οι εμπειρίες μας, δεν παραμένουν οι ίδιες. Τα πράγματα πάνω στα οποία βασιζόμασταν δεν μας ικανοποιούν, όπως το έκαναν στο παρελθόν. Καμιά φορά, τα φάρμακα που χρησιμοποιεί ο κόσμος για την σωματική υγεία γίνονται αμφίβολης αποτελεσματικότητας, και ευχάριστες διασκεδάσεις μπορεί να μη μας ικανοποιούν πλέον. Κατά κάποια έννοια, υπάρχει η αίσθηση ότι μάλλον, δεν μπορούμε να ξαναφέρουμε πίσω τον παλιό τρόπο που ζούσαμε. Μοιάζει με ένα κεφάλαιο της ζωής μας, που έφθασε στο τέλος. Αλλά υπάρχουν και τα καλά νέα ότι, όταν είμαστε έτοιμοι να αντιληφθούμε με ευρύτερο πνεύμα τα γεγονότα, έχει φθάσει πια ο καιρός να γυρίσουμε σελίδα.

Όταν μία θεατρική παράσταση τελειώνει, κλείνει η αυλαία. Οι ηθοποιοί βγαίνουν έξω για να ευχαριστήσουν το κοινό, και η αίθουσα αρχίζει να αδειάζει. Η παράσταση ήταν, απλώς, μία θεατρική απόδοση αυτών που συμβαίνουν στη ζωή. Δεν ήταν η πραγματικότητα. Το ίδιο μπορεί να ισχυριστεί κάποιος ότι είναι και η υλική εντύπωση που μας παρουσιάζει η ζωή. Επειδή είμαστε βλαστός του Θεού, του θείου Νου, ανακαλύπτουμε, τελικά, ότι αυτό που στην πραγματικότητα είναι αληθινό για τον καθένα από εμάς, είναι ότι δεν είμαστε υλικοί αλλά πνευματικοί -- διότι υπάρχουμε μέσα στον θείο Νου. Η Mary Baker Eddy έγραψε: «Ο,τι ονομάζεται υλική αίσθηση μπορεί να εκθέσει μόνο μία θνητή, προσωρινή αίσθηση των πραγμάτων, ενώ η πνευματική αίσθηση, μπορεί να μαρτυρήσει μόνο για την Αλήθεια» (*Επιστήμη και Υγεία*, σελ.298).

Όταν αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε την αλήθεια για την ταυτότητά μας, ότι είναι τελείως πνευματική, ανακαλύπτουμε ότι η ύλη δεν είχε ποτέ κάποιο συσχετισμό με εμάς. Η πραγματική ζωή δεν είναι μία σειρά εμπειριών που αποκτούμε μέσω φυσικών καταστάσεων, δια των οποίων καταλήγουμε σε ορισμένες εκτιμήσεις, βασισμένες σε ότι βλέπουμε, ακούμε ή νιώθουμε στην ύλη. Ο προορισμός μας στη ζωή, η χαρά, η αδελφοσύνη, όλα έχουν πνευματική φύση. Όλες αυτές οι απόψεις της ζωής έχουν σχέση με τις θείες ιδιότητες, που είναι οι απεριόριστες εκδηλώσεις του Θεού.

Το γεγονός ότι οι ιδιότητες που χορηγεί σ' εμάς ο Θεός είναι απεριόριστες, είναι κάτι για το οποίο πρέπει να πανηγυρίζουμε. Όμως η πραγματικότητα αυτή, δείχνει ότι είναι μεγάλη ανάγκη να αντιμετωπίσουμε την λανθασμένη δοξασία, ότι η ύλη υπαγορεύει τους όρους της στην ζωή μας. Όταν η ανθρώπινη, υλική, αίσθηση αρχίζει να μας απογοητεύει, και μάλλον πριν ακόμη φθάσουμε σ' αυτό το σημείο, είναι καλύτερα να στραφούμε προς την αληθινή φύση της ζωής μας. Στην πραγματικότητα που αποκαλύπτει ότι η ζωή είναι η έκφραση του Θεού, της ίδιας της θείας Ζωής.

Οι υλικές αισθήσεις είναι απατηλές και μας κάνουν να σκεπτόμαστε ότι βρίσκουμε την ταυτότητά μας και την ευτυχία μας στις ανθρώπινες καταστάσεις. Αλλά επειδή αυτές οι καταστάσεις έχουν σχέση με την υλικότητα, είναι αναξιόπιστες, και μας εγκαταλείπουν με την αίσθηση ότι είμαστε στο έλεος παραγόντων που δεν μπορούμε να ελέγξουμε. Φαίνεται σαν να είμαστε θύματα των περιστάσεων, συνηθισμένοι να νομίζουμε ότι έτσι πρέπει να συμβαίνει, έστω και αν, τελικά, αυτό δεν αληθεύει. Αυτή η απογοητευτική εντύπωση για την ζωή, που κάποτε μας φαινόταν τόσο πραγματική, χάνει την λειτουργικότητά της. Μαζί με την απώλεια της λειτουργικότητάς της, αυτή η προοπτική, μάς αποσπά τη σκέψη από το πνευματικό θεμέλιο, που πράγματι χρειαζόμαστε και που προσδοκούμε με θέρμη.

Αλλά καθώς κλείνει η αυλαία της «παράστασης» που παρουσιάζει η ύλη, θα ήταν καλό για μας να βλέπουμε τους εαυτούς μας έξω από αυτή την απατηλή θεώρηση της ζωής. Αντί να βασίζουμε την εμπιστοσύνη μας σε αυτό που βιώνουμε σωματικά, μπορούμε να εμπιστευθούμε αυτό που εκφράζουμε πνευματικά. Ο θείος Νους, μάς εμπνέει, στα μύχια της ψυχής, να εκφράζουμε όλες τις πνευματικές ιδιότητες του Θεού. Και καθώς συνειδητοποιούμε ότι η ζωή μας προέρχεται και κυβερνάται απ' τον Θεό, η προσπάθεια της ύλης να φανεί πραγματική δεν μας κρατά δέσμιοι, πλέον. Βλέπουμε την ζωή, όλο και περισσότερο, μέσω πνευματικών

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρ/διεύθ. <http://www.spirituality.com/cskirikas>

© 2009 The Christian Science Publishing Society (CSPS). Έως και 50 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@cpsps.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

μεγεθυντικών φακών, οι οποίοι μας δίνουν την δυνατότητα να δούμε ότι ένας στοργικός Θεός μας υποστηρίζει και μας διατηρεί.

Θα έλεγε κανείς ότι δεν υπάρχουν πολλές πιθανότητες να αποφύγουμε σκέψεις που αφορούν τις σωματικές μας καταστάσεις και τα γεγονότα που μας συμβαίνουν στη ζωή. Αλλά αυτή η υλική άποψη δεν είναι τίποτε περισσότερο από μία αυταπάτη, σχετικά με την ζωή, και εκδηλώνεται επειδή εμείς οι ίδιοι το επιτρέπουμε να εξωτερικευτεί στη ζωή μας. Η αυταπάτη δεν αποτελεί μέρος του θείου Νου -- του Θεού που είναι η μόνη πραγματικότητα -- διότι ο Θεός δεν είναι δυνατόν να συμμετέχει σε μία αυταπάτη. Την εξουσία που έχουμε πάνω στα θέματα της ζωής, την αποκτούμε όταν ταυτίζουμε τον εαυτό μας με τον ένα Νου -- που μας ενδυναμώνει και μας προστατεύει, λεπτό με λεπτό, στον αγώνα μας ενάντια σε μία ζωή, έτσι όπως μας την παρουσιάζουν οι υλικές αισθήσεις. Οι παλαιές γενεές το επαλήθευσαν αυτό, όπως αναφέρεται σε αυτόν τον Ψαλμό, «Επί τον Θεόν, βεβαίως, αναπαύεται η ψυχή μου. Εξ αυτού πηγάζει η σωτηρία μου» (Ψαλμ. 62:1) Τα αποτελέσματα αυτής της ατομικής σωτηρίας είναι μια ανώτερη αντίληψη του προορισμού μας στη ζωή, ανθρώπινες σχέσεις θεμελιωμένες περισσότερο στην πνευματικότητα, και μία πιό αληθινή βάση για την υγεία.

Πρόσφατα, μία από τις κόρες μας άρχισε να εμφανίζει δείγματα βαρικοΐας, κατά τη διάρκεια συζητήσεων μαζί της. Το γεγονός αυτό μας το ανέφεραν διάφοροι φίλοι και γείτονες -- και βέβαια άρχισα να διερωτώμαι και εγώ -- μήπως είχε πρόβλημα βαρικοΐας. Η δοξασία ότι η ζωή είναι θεμελιωμένη σε υλικές βάσεις, μπορεί κάλλιστα να μας οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι το σώμα ίσως έπαψε να λειτουργεί καθώς πρέπει. Αλλά, στην περίπτωση αυτή, δεν είναι το σώμα που είναι υπεύθυνο. Αν κάποιος φταίει, αυτός είναι η αυταπάτη ότι η ύλη εξουσιάζει την ζωή μας. Η σύζυγός μου και εγώ θυμηθήκαμε ότι η αληθινή αίσθηση της ακοής δεν έχει αφεθεί στη δικαιοδοσία των υλικών αισθητηρίων της ακοής, και ότι δεν ακούμε αυτά που κάποια υλικά όργανα έχουν να μας αναφέρουν.

Στην πραγματικότητα, το «θείον ούς» είναι εκείνο που μας κάνει ικανούς να μετέχουμε στην συνομιλία με την Ζωή, και να εκτιμούμε τους πνευματικούς νόμους της υγείας. Προσευχηθήκαμε για να καταλάβουμε καλύτερα αυτή την αλήθεια, που ισχύει για τον καθένα από εμάς, συμπεριλαμβανομένης και της κόρης μας. Τη διαβεβαίωσαμε ότι κατείχε όλα όσα χρειάζεται για να μπορεί να ακούει, και να συμμετέχει στις συνομιλίες της Ζωής. Σε διάστημα, περίπου, μίας εβδομάδας, άρχισε να ακούει τέλεια. Προφανώς, ήταν ο θείος Νους που έδωσε δύναμη τόσο σε εκείνη όσο και εμάς, εντός των δυνατοτήτων που είχαμε, για να ακούσουμε προσεκτικά, να διακρίνουμε, και να συνεργαστούμε για να επιτευχθεί αυτή η θεραπεία. Η θεία Ζωή είναι παρούσα και προσφέρει στην ανθρωπότητα την δυνατότητα να εντρυφήσει σε αυτήν. Το πρότυπο σκέψης και δράσης του θείου Νου, η ίδια η «σωτηρία» μας, όπως το διατυπώνει η Αγία Γραφή, είναι η απελευθέρωσή μας από την δοξασία ότι η ύλη είναι πραγματική. Αυτό το πνευματικό πρότυπο του Νου, μάς δίνει πάντοτε τις απαντήσεις, για κάθε περίπτωση, είτε νιώθουμε ότι είμαστε περιορισμένοι, θύματα του σώματός μας, του κόσμου που μας περιστοιχίζει, των κυβερνήσεων ή της οικονομικής κατάστασης.

Όταν αρχίζω να αισθάνομαι ως θύμα, ρωτάω τον εαυτό μου: «Μήπως ψάχνω να βρω κάτι άλλο για να χαρακτηρίσω την ζωή, πέρα από τις ιδιότητες του Θεού, που είναι εδώ, στη διάθεσή μου, για να τις εκφράζω; Αν οι ανθρώπινες καταστάσεις με έχουν κλονίσει και δεν με ικανοποιούν, ή αν η ύλη με απογοητεύει συνεχώς, μπορώ, μήπως, να νιώσω τον εαυτό μου μακριά από αυτήν την κλεισμένη αυλαία, μέσα στη ζωή που έχει αιώνιο προορισμό, εκφράζοντας την θεία Αγάπη; Όταν το κατορθώνω αυτό, ανακαλύπτω ότι η προσπάθεια που κάνω προσευχόμενος δεν έχει, ως κύριο σκοπό, το να με βοηθήσει ο Θεός να «αλλάξουν προς το καλό οι καταστάσεις», όσο, το να θεμελιωθεί μέσα μου το αληθινό πνευματικό πρότυπο, ότι η ζωή δεν είναι κάτι που μπορώ να βιώσω μέσω των υλικών αισθήσεων. Η Ζωή είναι μία θεία δραστηριότητα και ο σκοπός είναι να την εκφράσω -- και που όλοι πρέπει να την εκφράζουμε.

Το υλικό πρότυπο δεν έχει τίποτε που να το υποστηρίζει. Είναι μία μάταιη προσπάθεια της ανθρώπινης σκέψης να εκθρονίσει τον Δημιουργό μας και ό,τι έχει δημιουργήσει. Κρατώντας τέτοιες λανθασμένες σκέψεις, δεν κατορθώνουμε τίποτε καλό, αλλά αντιθέτως, υπηρετούμε την ύλη και τις υλικές καταστάσεις, και παραδεχόμαστε σαν κάτι το «φυσικό», τους υλικούς περιορισμούς, τις αυταπάτες και την μη πραγματικότητα. Ωστόσο, δεν υπάρχει τίποτε μόνιμο και πραγματικό για να το υπηρετήσουμε ή να ταυτιστούμε μαζί του, εκτός από τον θείο Νου. Και όταν εναρμονιστούμε με τον θείο Νου, η ζωή απελευθερώνεται. Έξω από την κλειστή αυλαία, χωρίς περιορισμούς. Είμαστε έτοιμοι να βιώσουμε αυτή την ελευθερία;

Ο Curt Wahlberg είναι πρακτίσιονερ και δάσκαλος της Χριστιανικής Επιστήμης, και κατοικεί συνήθως στην Βοστώνη της Μασσαχουσέτης, Η.Π.Α.